

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד אביעד דוויק, פרקליטות מחוז י-ם

המאשימה

נגד

1. מהנד חמד

ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

2. מהדי אבו מייאלה

ע"י ב"כ עו"ד גיורא זילברשטיין

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם 1 (להלן: **מהנד**) הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין. הנאשם 2 (להלן: **מהדי**) הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ובעבירה של נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין.
2. מאחר וכל אחד משני הנאשמים הגיע להסדר טיעון בשלב אחר, הוגשו בנפרד שני כתבי אישום מתוקנים, שמתארים את אותו אירוע, למעט הבדלים קלים ביניהם. בכתב האישום המתוקן שהוגש נגד מהדי מתואר כי בין מהדי לבין בני משפחת טוויל סכסוך, שנוצר לאחר שמהדי רצה להינשא עם פלק טוויל אך אביה נדאל טוויל סרב לכך. חכם ואכרים טוויל הם בניו של נדאל.
3. בתאריך שאינו ידוע למאשימה גמלה בלבו של מהדי ההחלטה לבצע ירי לעבר בני משפחת טוויל במטרה לפגוע בהם. מהדי קשר עם אחרים קשר במסגרתו החליטו יחדיו לארוב עם שני כלי רכב במקום שבו עוברים בני משפחת טוויל בדרכם לעבודה בשעות הבוקר ולירות עליהם.

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

4. כדי להוציא לפועל את הקשר הגיעו מהדי והאחרים בתאריך 9.1.20 בשתי מכוניות לכביש צדדי בעמק הארזים בירושלים כשהם חמושים באקדחים, וחיכו למעברם של בני משפחת טוויל ברכבם.

5. בסמוך לשעה 07:15, כמנהגם בכל יום, נסעו חכם, אכרים ובן דודס רעד (להלן: **המתלוננים**) ברכב מסחרי מסוג פיאט למקום העבודה שלהם. בדרכם הגיעו לקרבת המקום שבו ארבו להם מהנדס והאחר. המתלוננים - נהג ושני נוסעים - ישבו במושב הקדמי של רכבם. מהדי והאחר חסמו בעזרת רכבם את כיוון נסיעתם של המתלוננים, ומיד לאחר שרכב המתלוננים נעצר בשל החסימה, יצאו מהדי והאחר מרכבם כשהם רעולי פנים ובידיהם אקדחים שלופים.

6. מיד עם צאתם מרכבם ירו מהדי והאחר מהאקדחים שבידיהם לעבר המתלוננים דרך שמשת הרכב, ממרחק קצר, בכוונה להטיל בהם נכות או מום או לגרום להם חבלה חמורה. חכם טוויל שנהג ברכב ניסה להימלט בנסיעה לאחור עד אשר הרכב נתקע, זאת בעת שמהדי והאחר ממשיכים לירות לעברם. מהדי והאחר ירו ששה כדורים בסך הכול.

7. מיד לאחר מכן נכנסו מהדי והאחר לרכבם וברחו מהמקום. בסמוך לכך הורידו השניים את לוחיות הזיהוי של רכבם, והותירו את הרכב בשכונת גבעת שאול בירושלים.

8. המתלוננים, חכם, אכרים ורעד סבלו מפגיעות שונות: חכם סבל משפשוף מפגיעת קליע בזרוע ימין, אכרים משני שפשופים מפגיעות קליעים בזרוע שמאל, ורעד משפשוף בחזה מפגיעת קליע מתחת לבית השחי השמאלי.

9. כתב האישום נגד מהנדס מלמד כי היה אחד משלושת המעורבים, והוא שנהג ברכב, והתמקם במקום סמוך למקום שבו המתנינו מהדי והאחר, כדי שיוכל להזהיר אותם מפני המשטרה או מפני כל גורם העלול להפריע להם בהוצאת הקשר לפועל.

10. למהנדס יוחסו שלוש עבירות סיוע לחבלה מחמירה אך לא יוחסה לו מעורבות כלשהי בעבירת הנשק, ומכתב האישום המתוקן נמחקה האמירה כי הירי נעשה בידיעתו וכחלק מהקשר, שהיה שותף לו (ר' התיקון לסעיף 5 לכתב האישום המתוקן).

הסדר הטיעון

11. הצדדים הגיעו להסדר טיעון טרם שמיעת הראיות (מהדי הגיע להסדר בשלב מוקדם ואילו מהנדס והמאשימה הגיעו להסכמה בבוקר יום ההוכחות ובטרם נשמעו העדויות, אך

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

לאחר שהעדים כבר התייצבו בבית המשפט). לפי הסדר הטיעון מהדי ומהנד הודו כל אחד בנטען כלפיהם בכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו של כל אחד מהם.

12. המאשימה מצדה הסכימה להגביל את עצמה בטיעון לעונש, ולטעון לעונש של תשע שנות מאסר בפועל למהדי ופרק זמן של חמש שנים למהנד. נוסף על כך הוסכם על הטלת עונשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים וכן הושג הסדר בכל הנוגע לכלי הרכב, כך שאחד מכלי הרכב (רכב מסוג מאזדה) יחולט והרכב הנוסף (מסוג ב.מ.וו.) יוחזר למהדי.

הראיות לעונש

13. המאשימה הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות של מהנד, הכולל הרשעה בעבירות משנת 2008 של רכישה והחזקה של נשק שלא כדין, נשיאה והובלה של נשק שלא כדין, וירי מנשק חם באזור מגורים. בגין הרשעה זו משנת 2010 נדון מהנד ל-30 חודשי מאסר בפועל. פרט להרשעה זו לחובתו של מהנד שתי הרשעות נוספות בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (משנת 2008) וסיכון אדם בנתיב תחבורה (משנת 2004).

14. המאשימה הגישה שלוש הצהרות נפגעי עבירה. מההצהרות נלמד כי האירוע היה טראומטי לנפגעי העבירה והותיר בהם תחושות פחד. עוד עולה מההצהרות הנפגעים כי נגרמו להם הפסדי שכר וכן לנפגע אכרים נגרמה הוצאה לצורך תיקון רכבו.

15. מטעמו של מהדי הוגשו מסמכים רפואיים המתארים פצעי ירי ברגלו באירוע משנת 2017, שבגינם מתקשה הוא בהליכה, נזקק לסד, וכן עובר מעת לעת ניתוחים.

טיעוני הצדדים

16. בא-כוח המאשימה עמד על חומרת המעשים, על כך שלוו בתכנון מוקדם, וחלוקת עבודה בין הקושרים, כאשר שניים (מהדי והאחר) מבצעים ואחר (מהנד) מסייע להם - מתצפת ומאבטח. הוא עמד על כך שהמדובר בירי של שישה כדורים לעבר שלושה נפגעים הנמצאים ברכב ואינם מצליחים להימלט ממנו, בעוד הירי נמשך, אף בעת שאחד הנפגעים מנסה להניס את הרכב מהמקום. אשר לחלקו של מהנד נטען כי המדובר בסיוע ברף הגבוה, שאפשר את מעשה העבירה העיקרי.

17. לדברי בא-כוח המאשימה אף שהתוצאות אינן חמורות, הפוטנציאל לנזק הוא משמעותי, שכן ירי מטווח קצר היה יכול להסתיים בפגיעה חמורה בהרבה, ומכאן נובעת העמדה העונשית והבקשה להחמיר עם הנאשמים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

18. בהתייחסו לערכים המוגנים עמד בא כוח המאשימה על הפגיעה בשלמות הגוף, כתוצאה מירי בבוקרו של יום, וציין את התופעה שהפכה רווחת במגזרים שונים לפתרון סכסוכים באמצעות ירי. בא-כוח המאשימה הפנה למספר פסקי דין שמהם הוא ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת. הוא הציע להגדיר את ההתרחשות כאירוע אחד, ובהתבסס על מדיניות הענישה הנוהגת ועל נסיבות ביצוען של העבירות הוא הציע כי מתחם העונש ההולם שייקבע למהדי ינוע בין 9-12 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וכי המתחם הנוגע למהנד יעמוד על מחצית העונש האמור - 4.5-6 שנות מאסר לצד ענישה נלווית.

19. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, בא כוח המאשימה ביקש להטיל על הנאשמים את העונש המרבי שהמאשימה הסכימה להגביל את עצמה אליו – 9 שנות מאסר למהדי, ו-5 שנות מאסר למהנד – העונשים שבתחתית המתחמים המוצעים על ידי המאשימה. בא-כוח המאשימה לא סבר שיש לתת ביטוי משמעותי למצבו הרפואי של מהדי, מקום בו העבירה בוצעה למרות מצב זה.

20. בא-כוחו של מהדי ציין את הודאתו של מרשו ואת התיקון המשמעותי שהוכנס לכתב האישום בעקבות ההודאה. הוא עמד על נטילת האחריות מצדו, ועל הבעת החרטה הגלומה בהודאה. לדידו על בית המשפט לבוא לקראת נאשמים המודים ומקבלים אחריות, וכן חוסכים את הצורך בהבאתם לעדות של מומחים, מומחי זירה, וניהול הליך הוכחות מורכב. בא-כוחו של מהדי הדגיש את מצבו הרפואי. לדבריו מהדי מצליח לעמוד רק בקושי, לאחר שנפגע כאמור מיירות בשנת 2017, מבלי שאותרו האשמים בכך, וכן עמד על הסבל הרב שהמאסר מסב לו בשל המגבלה הרפואית. הוא הוסיף שגיליון ההרשעות הקודמות שלו נקי. עניין אחר שאותו הדגיש בא-כוחו של מהדי היה הנזק הקל שנגרם לנפגעי העבירה, והפסקת הירי לאחר שהיורים עזבו את המקום. בהתבסס על שורה של פסקי דין שהגיש, ביקש בא כוחו של מהדי להסתפק בעונש מאסר בפועל למשך 3 שנים ולקבוע פיצוי למתלוננים בשיעור מתון.

21. מהדי אמר בדבריו האחרונים כי הוא מצטער על המעשה, והדגיש את הנכות שממנה הוא סובל, את הניתוח שהוא עתיד לעבור וכי לא ניתנת לו בכלא כל עזרה.

22. אף בא-כוחו של מהנד עמד על הקשיים הראייתיים שהביאו להסדר הטיעון, והדגיש כי על פי הסכמת הצדדים בכל הנוגע למהנד אין לקשור אותו לשימוש בנשק, בכל צורה שהיא. על רקע זה הוא טען כי אין הצדקה ללמוד על מידת עונשו מעונשו של מהדי, זאת משום הפער בין שניהם בכל הנוגע לשימוש בנשק. לטענתו מעורבותו של מהנד מסתכמת בכך שהיה

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

"משגיח מרחוק על התנועה". בהתייחסו לעבר הפלילי של מהנד, עמד בא-כוחו על כך שמדובר בעבירות ישנות יחסית וכי משך למעלה מעשור אין הוא מעורב בפלילים. הוא ביקש להטיל עליו עונש מאסר שעומד על התקופה שבה הוא עצור (כשנה). מהנד סיים את שלב הטיעונים לעונש באמרו כי הוא מצטער על חלקו בעבירה.

דיון והכרעה

23. עבירות אלימות בדרגת החומרה שלפנינו חמורות ומסוכנות. יש בהן כדי לפגוע בזכות האדם לשלמות גופו ולביטחונו האישי וכן לגרום לפגיעה מהותית בסדר החברתי.

24. באירוע שלפנינו בחרו הנאשמים לפגוע בשלושה אנשים שלא עוללו להם דבר כשהם בדרכם למקום עבודתם, בכוונה לגרום להם חבלה חמורה או נכות, כל זאת אך ורק משום שאביהם של שניים מהנפגעים לא אבה להתיר למהדי להינשא לבתו.

25. מהלך דברים שכזה, שבו תסכול או כעס, מביאים לתכנון ולביצוע של ירי כלפי חפים מפשע הוא בלתי נסבל ומחייב ענישה חמורה ומרתיעה. כפי שנקבע "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם פתרון סכסוכים בנשק קר או חם, במיוחד כאשר תופעות מסוג זה מתרחשות חדות לבקרים..." (ע"פ 4697/11 מדינת ישראל נ' סילמאן אל צאנע (24.3.2013) (להלן: עניין אל צאנע)).

26. חומרתה הרבה של עבירת החבלה בכוונה מחמירה, שבה הורשעו הנאשמים ופגיעתה הקשה בערכים המוגנים, הביאו את המחוקק לקביעת עונש מאסר מרבי העומד על 20 שנות מאסר (ר' ע"פ 205/19 ולדיסלב לברוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.6.2020) (להלן: עניין לברוב)). בהתאם לכך בית המשפט העליון הדגיש חזור והדגש את ההכרח בהטלת עונשים משמעותיים בגין נקיטה באלימות:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו... וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתת עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה..." (ע"פ 759/16 תאמר גבארין נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (13.6.2016)).

27. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי קיים בפסיקה מנעד רחב יחסית של עונשים הניתנים בנסיבות דומות, אם כי בשנים האחרונות חלה מגמת החמרה מסוימת. בגין עבירות של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 329 לחוק העונשין מוטלים בדרך כלל עונשי מאסר בפועל העומדים על ארבע עד תשע שנות מאסר בפועל (ע"פ 517/19 אבו עמאר ואח' נ' מדינת

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

ישראל (6.7.2020); ע"פ 4344/18 אשרף ג'אבר נ' מדינת ישראל (16.8.2019); ע"פ 7459/17 מדינת ישראל נ' אור קדושים (27.2.2018); ע"פ 6101/16 אחמד עווד נ' מדינת ישראל (28.6.2017); ע"פ 2350/12 ג'עברי נ' מדינת ישראל (18.1.2015); ע"פ 768/13 מוחמד נאסר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 5762/13 אנואר פאעור נ' מדינת ישראל (21.10.2014); עניין אל צאנע; עניין לברוב; וע"פ 6296/11 מדינת ישראל נ' בכר אגבאריה (13.11.2012).

28. בית המשפט העליון ביטא לא אחת שאט נפש מנקיטה באלימות חמורה לשם פתרון סכסוכים, ואת הצורך בהחמרת הענישה ככל שמתרבות העבירות מסוג זה. סירוב של אב להשיא את בתו לאחר אינה עילה לשפיכות דמים. במיוחד חמור השימוש בנשק חם העלול להסתיים במותם של קורבנות הירי. לדידנו, נדרשת לעת הזו עמדה ברורה וחד משמעית מצד בתי המשפט ולפיה לא ניתן להשלים עם התנהלות עבריינית אלימה, המזלזלת בחיי אדם, לצורך פתרון מחלוקות בכוח הזרוע תוך שימוש בנשק חם או בנשק קר. בטרם התנהגות זו תהפוך נורמה מקובלת, יש לתת לה מענה עונשי אשר יביא בחשבון את החומרה הניכרת הנלווית לה ואת תוצאותיה הקשות.

29. את מתחם העונש ההולם לעבירה שלפנינו יש לקבוע על הצד המחמיר. כאמור בפסיקת בית המשפט העליון, נראה כי הגיעה השעה להחמיר באופן הדרגתי את רמת הענישה בעבירות אלימות. העניין שלפנינו מתאים לנקיטה בדרך זו – מהדי הוא מחולל האירוע. הוא תכנן בקפידה אירוע עברייני חמור ונועז שמטרתו להשיב כביכול את כבודו. בהתאם לתכנית שיזם, לאחר שהוא וחברו חסמו את דרכם של נפגעי העבירה, המטירו עליהם אש מכלי נשק שהחזיקו. בשים לב למרכזיותה של מדיניות הענישה הנוהגת בקביעת מתחם העונש ההולם לעבירה (ע"פ 1323/13 רץ חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013)) ולכך שהחמרה בענישה צריכה להיעשות באופן מתון ומדורג (ר' ע"פ 6193/20 אליהו בר זכאי נ' מדינת ישראל, פסקה 37 (25.3.2021)), וכן בהתחשב בכך שהפגיעה הפיזית שנגרמה לנפגעי העבירה מצומצמת יחסית, אנו מעמידים את מתחם העונש ההולם למהדי על שבע שנות מאסר וחצי עד 12 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

30. את מתחם העונש ההולם של מהנד יש לקבוע בהתאם לעובדות המוסכמות של כתב האישום. משכך נכון להעמיד את מתחם העונש ההולם לגביו שלוש שנות מאסר וחצי עד שש שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

31. אשר לגזירת העונש בתום המתחם יש להביא בחשבון את השיקולים הבאים:

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

- א. שני הנאשמים הודו בשלבים שונים של ההליך, אך בטרם נשמעו ראיות ובכך קיבלו על עצמם אחריות למעשים. עם זאת הבעת החרטה שנשמעה בדבריהם האחרונים של הנאשמים הייתה לקונית וניתנה להתרשמותנו מהפה ולחוץ.
- ב. אין בעברו של מהדי הרשעות. בעברו של מהנד הרשעות רלוונטיות כאמור לעיל, אם כי חלפו שנים מאז הרשעתו בהן.
- ג. מהדי סובל מפגיעה רפואית לא פשוטה שיש בה כדי לגרום לו סבל רב יותר כתוצאה מנשיאתו בעונש מאסר. עם זאת יודגש כי העבירות נשוא ההרשעה שלפנינו בוצעו למרות אותה נכות.
32. על יסוד כל האמור יש להטיל על הנאשמים עונש המצוי בסמיכות לתחתית המתחם אם כי לא בתחתיתו ממש.
33. לפיכך אנו דנים את הנאשמים לעונשים הבאים:

מהדי אבו מיאלה:

- א. שמונה שנות מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו – 19.1.2020
- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע בתוך שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר.
- ג. פיצוי בסכום של 10,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.21.

מהנד חמד:

- א. ארבע שנות מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו – 13.1.2020
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע בתוך 3 שנים ממועד שחרור ממאסר.
- ג. פיצוי בסכום של 5,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.21.
34. כמוסכם על הצדדים, רכב מסוג מאזדה, מ.ר. 2796059 יחולט לטובת אוצר המדינה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.4.2021

בפני כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 5511-02-20 מדינת ישראל נ' חמד ואח'

הודע לנאשמים על זכותם להגיש ערעור על גזר הדין לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' באייר תשפ"א, 19 באפריל 2021, בנוכחות הנאשמים ובאי כוחם וב"כ המאשימה.

חיה זנדברג, שופטת

אלי אברבנאל, שופט

ארנון דראל, שופט